

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 154/2023
28.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марсела Гогоића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 405/19 од 15.04.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 162/22 од 12.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марсела Гогоића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 405/19 од 15.04.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 162/22 од 12.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 405/19 од 15.04.2022. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела - тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци. Истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. На основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, окривљеном АА је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 (шест) месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору у случају опозивања условне осуде, не урачунава у време трајања ове мере. Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће судија појединац, сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП, одлучити посебним решењем, као и да плати паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 162/22 од 12.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марсела Гогиха и пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 405/19 од 15.04.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марсел Гогих, у смислу члана 485. став 1. тачка 1), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде, или исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и исту образлаже наводима да у изреци побијане пресуде и опису предметног кривичног дела недостаје елемент кривице окривљеног у односу на тежу последицу – тешку телесну повреду, а без ког елемента кривично дело из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, није кривично дело. Како се у изреци пресуде, према ставу одбране, не описује нехат у односу на тежу последицу, то се према наводима захтева суштински указује да су нижестепени судови окривљеног осудили уз примену закона који се није могао применити, а везано за квалификацију предметног кривичног дела, чиме бранилац окривљеног суштински истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, иако исту не нумерише.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Чланом 289. став 1. Кривичног законика прописано је да ће се учесник у саобраћају на путевима који се не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози јавни саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету која прелази износ од 200.000,00 динара, казнити затвором до три године, док је ставом 3. исте одредбе прописано да ако је дело из става 1. и 2. овог члана учињено из нехата, учинилац ће се казнити новчаном казном или затвором до једне године.

Одредбом члана 297. став 3. Кривичног законика, прописано је да ако је услед дела из члана 289. став 3. овог законика наступила тешка телесна повреда неког лица или имовинска штета великих размера, учинилац ће се казнити затвором до четири године.

Одредбом члана 27. Кривичног законика прописано је да када је из кривичног дела произашла тежа последица због које закон за то дело прописује тежу казну, та се казна може изрећи ако је учинилац у односу на ту последицу поступао из нехата, а и са умишљајем, ако тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела.

Изреком правноснажне пресуде утврђено је да је окривљени АА дана 26.05.2018. године „поступајући супротно члану 37. ЗОБС-а, био свестан да услед такве вожње може наступити забрањена последица, али је олако држао да она неће наступити или да ће исту моћи спречити, те је услед такве небезбедне вожње налетео возилом на пешакињу – оштећену ББ која је том приликом задобила тешку телесну повреду, при чему је био свестан забрањености свог дела“, из чега произилази неоснованост навода из захтева за заштиту законитости, да изрека пресуде не садржи опис нехата у односу на тежу последицу овог кривичног дела – тешку телесну повреду.

Ненавођење у изреци правноснажне пресуде облика кривице, посебно у односу на тежу последицу, а на шта се указује у захтеву за заштиту законитости, не значи да радња извршења кривичног дела не садржи сва битна обележја кривичног дела из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, будући да се наведено кривично дело у односу на тежу последицу и не може извршити другим обликом кривице од нехата, при чему у конкретном случају изрека пресуде садржи јединствен опис психичког односа учиниоца према извршеном кривичном делу – нехатно поступање, како у односу на основну последицу кривичног дела – угрожавање јавног саобраћаја, тако и у односу на тежу последицу – наступелу тешку телесну повреду.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марсела Гогића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић